

S P R A W O Z D A N I A I U W A G I

Ks. Jerzy Chmiel

APOSTOLAT BIBLIJNY W AUSTRII

NIECO HISTORII

Wszystko zaczęło się od o. Piusa Parscha, który był nie tylko jednym z pionierów odrodzenia liturgicznego, ale też animatorem biblijnym. Już w r. 1919 jako proboszcz wiejski zaczął organizować pierwsze godziny biblijne. W 1922 r. rozpoczął odprawiać słynne „msze wspólnotowe” (*Gemeinschaftsmesse*) w kościele św. Gertrudy w Klosterneuburg pod Wiedniem. Wnet jego „ludowy apostołat liturgiczny” (*Volksliturgisches Apostolat*) rozszedł się głośnym echem nie tylko po całej Austrii. Zaczął wydawać teksty mszalne i małe druki w rodzaju komentarzy biblijno-liturgicznych, a także wprowadzenie do Pisma św. Od r. 1926 zaczyna wychodzić czasopismo „Bibel und Liturgie”. W r. 1928 ukazało się pod nazwiskiem Piusa Parscha tanie wydanie Biblii. W r. 1950 założył „Klosterneuburger Bibelapostolat”. Wówczas nakład NT osiągnął liczbę 600 tys. egzemplarzy.

Po śmierci o. Parscha (1954) kierownictwo *Bibelapostolatu* objął P. Tschinkel, a od 1957 r. — ks. Norbert W. Höslinger, pozostający po dzień dzisiejszy w kierownictwie organizacji. 1 IX 1966 r. kard. F. König, arcybiskup Wiednia, erygował Austriackie Katolickie Dzieło Biblijne (*Oesterreichische Katholische Bibelwerk* = OKB) jako instytut na prawach kościelnych. Siedziba jego mieści się obecnie we wczesnobarokowym klasztorze kanoników reguły św. Augustyna w Klosterneuburg, dokąd przeniósł *Bibelapostolat* o. Parsch po II wojnie światowej (sam zaś Parsch spoczął w grobie znajdującym się w pierwotnej siedzibie, w kościele św. Gertrudy w Klosterneuburg).

STRUKTURA I DZIAŁANIE

OKB nie jest towarzystwem, dlatego nie posiada członków, lecz współpracowników. Struktura organizacji jest oparta na diecezjach, to znaczy w każdej diecezji austriackiej jest jeden lub dwóch referentów (duchowni i świeccy), którzy koordynują działalność apostołatu biblijnego w diecezjach z centralą. Współpracują oni ściśle z diecezjalnymi wydziałami duszpasterskimi. Tworzą oni razem z delegatami innych agend tzw. Kuratorium, które wybiera przewodni-

czącego — jest nim obecnie, od wielu lat, znany judaista wiedeński, prof. Kurt Schubert. Kuratorium ma swojego przedstawiciela przy Konferencji Episkopatu Austriackiego, którym jest obecnie biskup pomocniczy z St. Pölten, egegeta z wykształcenia, ks. bp Alois Stöger. Kierownictwo efektywne obejmuje trzy organa: Zarząd, Radę Naukową i Sekretariat — dlatego Austriacy mówią: „drei Gremien — ein Sekretariat”.

Zarząd składa się z pięciu członków i jest odpowiedzialny przede wszystkim za sprawy organizacyjno-finansowe. Rada Naukowa składa się z egegetów, profesorów uniwersyteckich i seminariów duchownych. Zaś Sekretariat koordynuje działalność wszystkich agend instytucji. Na czele sekretariatu stoi wspomniany już wyżej ks. N. W. Höslinger. Sekretariat jest zresztą doskonale zorganizowany i wyposażony — dość wspomnieć o komputerze.

OKB pozostaje w kontakcie z innymi organizacjami apostołatu biblijnego. Kontakty z protestanckim Towarzystwem Biblijnym, które powstało w Londynie w 1804 r., a od 1850 r. posiada w Austrii swój oddział (od 1970 r. zwany: *Oesterreichische Bibelgesellschaft*) sięgają jeszcze dawnych czasów, kiedy to w 1936 r. o. Parscha odwiedził w Klosterneuburg ówczesny dyrektor Towarzystwa Biblijnego, Karl Uhl.

Zakres działania OKB jest różnorodny. Obejmuje zarówno konsultacje indywidualne, jak i imprezy zbiorowe. Możemy tutaj wyliczyć:

- wystawy biblijne: pierwsza została zorganizowana w Wiedniu, w Künstlerhaus w 1967 r.;
- seminaria, kursy, odczyty biblijne;
- tygodnie i niedziele biblijne;
- urządzenie podróży-pielgrzymek do Ziemi Świętej, a także do innych krajów biblijnych (Egipt, Mała Azja, Grecja);
- czasopisma, wśród których znajdujemy: „Bibel und Liturgie”, „Perikopen” i dwa redagowane dla całego obszaru języka niemieckiego wspólnie z Katolickim Towarzystwem Biblijnym w Stuttgarcie: „Bibel heute” i „Bibel und Kirche”;
- książki i środki audiowizualne.

PERSPEKTYWY NA PRZYSZŁOŚĆ

Rozmawiałem z ks. Höslingerem w październiku 1982 r. w jego sekretariacie w Klosterneuburg. Rozmowa dotyczyła ogólnych ram apostołatu biblijnego w kontekście życia religijnego.

— Jak wygląda profil religijności austriackiej, owa *pietas austriaca*?

Można scharakteryzować ją w trzech punktach; maryjność, eucharystia, krzyż. W tym Austriacy są podobni do Polaków.

— Jak młodzież przyjmuje Biblię?

Jest dziś ogromne zainteresowanie kulturą religijną. Dużą rolę spełniają tutaj środki społecznego przekazu. W telewizji austriackiej są dwa razy w tygodniu programy biblijne. Dużym powodzeniem cieszy się Bibelquiz — zgaduj zgadula biblijna. W Austrii są zresztą najlepsze audycje religijne. Ważną rolę spełniają tzw. cursilla. Natomiast grupy charyzmatyczne nie są za bardzo rozwinięte.

— Jak wygląda współpraca ekumeniczna?

Rozwija się dobrze. Są wspólne plany i wspólne inicjatywy. Trzeba również wspomnieć o kontaktach z judaizmem. Przed wojną Wiedeń był ważnym ośrodkiem żydowskim (ok. 200 tys. żydów), po wojnie rola ta zmalała (ok. 6 tys. żydów, głównie przybyszów ze Wschodu).

— Najbliższe plany?

Przygotowanie do Katholikentagu 1983 i do przyjazdu Papieża Jana Pawła II.

Z późniejszych informacji wynika, że OKB przygotowała zestaw materiałów dla grup biblijnych pt. *Chleb i kamienie (Brot und Steine)*. Jest to antologia tekstów pt. *Nadzieja*, która służy do medytacji, modlitwy i studium i jest ponadto zaopatrzona w dodatki audiowizualne.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL

Ks. Karol Mrowiec CM

DRUGIE SPRAWOZDANIE Z PRAC ZESPOŁU REDAKCYJNEGO DLA OPRACOWANIA OGÓLNOPOLSKIEGO ŚPIEWNIKA KOŚCIELNEGO

W pierwszym sprawozdaniu z prac Zespołu Redakcyjnego, jakie złożyłem w czasie obrad Sekcji Profesorów Muzyki Kościelnej w Sandomierzu (3—4 września 1981), a następnie opublikowałem w RBL (1982, nr 5, s. 374—381), przedstawiłem krótko koncepcję Śpiewnika, jego strukturę oraz stan zaawansowania prac redakcyjnych do czerwca 1981 r. W obecnym, drugim sprawozdaniu chciałbym również możliwie zwięźle omówić przebieg prac redakcyjnych, jakie miały miejsce w ciągu następných dwóch lat (1981—1983). W okresie tym Zespół Redakcyjny odbył ogółem 16 posiedzeń, a od rozpoczęcia prac 25 posiedzeń. Liczba ta nie wyda się z całą pewnością zbyt wysoka, jeśli uświadomimy sobie, że np. *Nowy Śpiewnik Ewangelicko-Luterański*, który ukazał się na Węgrzech w 1982 r., był przygo-